

דן התעלולן

מגיל קטן היה דן שובב גדול. בכל פעם שהיינו צריכים לצאת לטיול, הוא היה נעלם. כשביררנו היכן הוא, התברר שהלך לבצע תעלול קטן, ומיד לאחר מכן הצטרף אלינו לטיול כאילו דבר לא קרה.

מעיין התעלולים שלו לא יבש מעולם. בכל פעם המציא תעלול חדש. באחת השנים, בליל הסדר, הגדיש את הסאה. הדבר קרה מיד לאחר שאביו החביא את האפיקומן. אמו חשבה שהלך לישון בחדרו, אולם כשהגיע הזמן לאכול את האפיקומן כדי להמשיך בקריאת ההגדה, חיפשו את האפיקומן ולא מצאוהו. החלה מהומה. היה ברור לכולם שזה עוד אחד מתעלוליו של דן. חלק מן האורחים שהסבו לשולחן סנגרו על דן וטענו שלא ייתכן שדן נעלם עם האפיקומן; הקבוצה האחרת קטרגה והייתה משוכנעת שזה עוד אחד מהתעלולים של דן, ובגללו נעלם האפיקומן.

לאחר שהסתיימה הארוחה ודן טרם שב, נעשו הוריו מודאגים והחלו לחפש אותו בכל רחבי המושב. לבסוף מצאו אותו ישן באסם, כשהאפיקומן בידו. הוא הביע חרטה כתמיד, אבל נענש.

למחרת בבוקר, כשקם, שאל את אביו: "איזו מתנה תקנה לי על שמצאתי את האפיקומן?" אביו הביט בו במבט זועף אך לא השיב דבר. הבין דן כי הפעם עשה תעלול מיותר וביקש סליחה מאביו.